

Indwiloq

o fabulă eco-anarhistă

Rowan Tree Walking Wolf

2009

Într-un loc nu prea îndepărtat, acum nu multă vreme, o lume a luat naștere. Tânăra lume s-a trezit, a tras prima gură de aer, și a căscat pentru mii și mii de ani. Totul care a dat viață planetei s-a aplecat și a șoptit în limba inceata și de neînțeles a Cosmosului. Totul a spus, „Te vom numi *Indwiloq*, chit că vei fi numit în multe feluri pe durata vieții tale lungi.” Planeta abia născută a mimat „*Indwiloq*” și s-a întins în timp ce Totul a continuat să se învârtă.

Mult timp a trecut, și tânăra lume s-a învârtit pentru multe mii de milenii gândindu-se și crescând și dezvoltându-se și schimbându-se. Planeta studia toate lucrurile pe care Cosmosul avea să-l învețe și a reflectat asupra acestor lucruri, și a adăugat propria voce și propriile gânduri Corului Întregii Vieți.

După ce a gândit și a crescut și dezvoltat și schimbat pentru o eternitate scurtă, a venit timpul când *Indwiloq* a atins maturitatea. Cu această maturitate nouă, *Indwiloq* s-a simțit pregătit să devină un Creator, un Dătător de Viață. Precum Totul îi dăduse Viață, *Indwiloq* s-a simțit obligat să dea mai departe marele Cadou și Mister care e Existența.

Și așa a fost că planeta acum-crescută *Indwiloq* s-a pierdut pe sine într-un vis ambulant, o căutare de a-și imagina. În această stare pe jumătate trează și pe jumătate adormită, lumea stărnită a chemat fiecare plantă și animal, fiecare insectă și ciupercă, fiecare bacterie și virus pe care corpul ei îi putea susține. Visa ecosisteme întregi și biomi și locuitorii acestora, și visa schimbări în sine pentru a alimenta existența acestei noi vieți.

Cum noi forme de viață s-au trezit și s-au ridicat și s-au dedat existenței, *Indwiloq* a șoptit o multitudine de secrete ale Cosmosului – cunoștiințele și înțelepciunea Totului – în mințile și inimile copiilor lui. Toți și-au ascultat Mama-Tata, și au contemplat asupra acestor secrete, și au început să învețe și să crească și să se dezvolte și să se schimbe.

Pentru nenumărate generații, totul a fost armonios între copiii lui *Indwiloq*. Și-au incorporat înțelepciunea moștenită de la Mama-Tata lor, și s-au învățat să trăiască. Fiecare ființă își cunoștea nișa, știa cum să înflorească în propriul mediu, știa cum să interacționeze cu toate celelalte forme de viață frumoase. Știa să comunice – unele prin mișcări, altele prin gânduri, unele prin cântece, altele prin cuvinte. Știa cum să ia puțin, dar nu prea mult, și știa cum să dea înapoi. Știa cum să trăiască, cum să dea mai departe darul și misterul vieții propriilor lor progenituri, și cum să moară când era timpul să o facă.

Și a fost așa cum trebuia să fie pentru mulți ani.

Cel mai tânăr copil al lui *Indwiloq* se numea Om. Om era o bestie magnifică dar încăpățânată care mergea vertical și vorbea în multe limbi frumoase. Fiind Viața cea mai tânără și puțin-experimentată, Om avea mult până la a se maturiza. Precum ceilalți copii tineri, lui Om i-a venit vremea să atingă adolescența, și Om a început să se revolte împotriva Părintelui său.

Om trăise mult timp o copilărie înțeleaptă, fusese îngrijit și învățat de o Mamă-Tată iubitor. Dar apoi Om a avut un acces de furie oribil și a început să învețe Egoismul. Om s-a văitat și a plâns și a aruncat cu lucruri, și i-a cerut lui Mama-Tata *Indwiloq* că era diferit și mai bun decât toate celelalte forme de viață care îi erau frați și surori și verișori în spirit. Aceasta a cauzat o fugă șovăitoare a tuturor creaturilor cu care Om trăise și pe care le iubise, și o mare Dezîncredere a început.

Căprior a zburdat de acolo. Elefant a fugit frustrat. Vultur a zburat acolo unde Om nu îl putea ajunge. Pește a coborât cu mult sub suprafață. Albina și Viespe au roit sus în copaci și și-au construit fortărețe din chirpici pentru a se proteja de izbucnire. Urs – care era foarte bătrân și informat – a mormăit enervat și s-a târât în peștera cea mai adâncă și întunecată pentru o ședere lungă. Crocodil a rânjit îngâmfat și a înotat departe. Girafa și-a atârnat jos gâtul său regal și a plecat cu restul. Păianjen s-a ascuns sub o frunză. Furnica s-a retras în satul său subteran. Liliac și-a acoperit urechile și s-a legănat cu capul în jos. Chiar și formele de viață invizibile s-au împrăștiat pe altundeva, și plantele, care nu se puteau mișca deloc repede, tremurau de frică.

Pentru un timp, toată Viața din *Indwiloq* a fugit de Om și l-a lăsat în pace. Planeta-Părinte a încercat să își liniștească copiii supărați cu cuvinte blânde de încurajare și îmbrățișări delicate, cu toată pricepera și înțelepciunea grijii paternal-maternală, dar Om nu a vrut.

Om a zis “Eu sunt mai bun!”

Și “Eu sunt diferit!”

Și “Știi mai bine decât oricare dintre voi!”

Și cel mai dureros “Nu am nevoie de voi!”

Indwiloq a plâns pentru câteva sute de ere, simțind durerea pe care numai un părinte refuzat o poate simți. Prin ochii secați, umflați, Pământul *Indwiloq* a privit cum copilul său impredictibil și capricios s-a depărtat de calea înțelepciunii.

Asa s-a făcut că lumea s-a confruntat cu Epoca Întunecată a Umanității. Om s-a răspândit, întotdeauna într-o rată crescândă. Bărbat și Femeie au început să trăiască în fiecare parte a lumii și au început să atace verbal și să își rănească Părintele, de când se poate aminti.

Indwiloq îl îngrijise pe Om cu fructele și uneltele pe care i le permiteau corpul. Om luase și de la frații și surorile sale, animalele și plantele, dar s-a asigurat să dea înapoi în aceeași măsură. Acum, Bărbat și Femeie nu erau mulțumiți cu ceea ce *Indwiloq* oferea de bunăvoie și au început să se adâncească în Mama-Tata lor și să ia din interiorul corpului acestuia. Și au început a mutila suprafața Părintelui lor pentru sine. Și au luat și au luat și au luat de la verișorii lor în spirit, dar au refuzat să înapoieze ceva.

Așa a fost în Epoca Egoismului și Ignoranței.

Femeie și Bărbat s-au pornit să facă noi unelte și noi tehnologii, diferite față de cele pe care le folosiseră dintotdeauna. Împungeau arterele lui *Indwiloq* pentru metalul care îi era sânge. Din metalul acesta făureau ciocane, pluguri, seceri și coase, săbii, sulite, securi, topoare, scuturi și armuri. Tăiau brazde enorme din blana lui *Indwiloq*, pădurile seculare care susțineau mii de forme de viață. Pe când odată trăiau pe socoteala pădurii și uneori foloseau horticultura în tandem cu pădurea, Bărbat și Femeie acum înlocuiau pădurea cu terenuri agricole și pășuni. Om mânca și se extindea, și refuza să ofere altora. *Indwiloq* și toată Viața de pe lumea aceasta se opuneau noului mod de viață al lui Om și afirmau acest lucru. Dar protestau împotriva unor surzi.

Acum Om a spus Părinților “Modul meu de trăi este Singurul Mod! Orice altceva este Greșit!”

Și “Este un Singur Fel de a face totul! Restul sunt Greșite!”

Și continua “Totul este într-un fel sau altul, totul este Alb sau Negru! Așadar, greșești! Esti *inamicul* meu!”

Indwiloq era dezamăgit și speriat. Om era acum menit să își distrugă părintele, și Bărbat și Femeie au început să se distruga unul pe celălalt în masă. Multe triburi vedeau stilul lor de viață ca fiind calea cea dreaptă, singura cale, și au pornit să elimine pe toți care trăiau diferit. Multe Femei și Bărbați au început, de asemenea, să gândească în termenii acestei opoziții care e alb și negru. Au început să gândească în termeni ai opusului în locul complimentelor.

Acest lucru a fost inaugurat în Epoca Egoismului și Ignoranței și Opresiunii.

În această perioadă, Bărbat a văzut Femeia ca opus al lui și a început a o urî și a o subordona și a o subjugă. Bărbat a văzut că tot ceea ce era opus lui era “femeiesc” și “slab” și, așadar, a început să se gândească la *Indwiloq* doar ca la “mamă”. Bărbat a uitat că Părintele lui era mascul și femelă și ambele și nicidecum și a uitat că e bărbătesc să alini și să îngrijești. În schimb, a început să se gândească că rolul lui este să conducă și să pedepsească, să disciplineze și să adjudece, să cucerească și să distrugă. A început să se gândească la Bărbăția lui ca la o armă și a început să-și folosească Bărbăția ca pe o armă, luând ce voia de la Femeie fără să întrebe sau să ofere ceva înapoi.

Unii Bărbați au ajuns să fie cunoscuți sub multe nume noi: Rege, Împărat, Lege, Scriptură, Dumnezeu, Preot, Moralitate, Tortură, Armată, Bătălie, Război, Cucerire, Sacrificiu, Datorie, Progres, Națiune, Stat, Guvern, Economie, Bani, Avere.

Cum Bărbat a devenit toate aceste lucruri, Femeia s-a schimbat de asemenea. Brutalizată și obiectificată de către Bărbat, Femeia a început să se urască și să își urască corpul. Înconjurată de bătași nelimitați când era vorba de cuvinte aspre, Femeie a început să creadă minciuna cum că ea era cea slabă și mai puțin inteligentă decât Bărbat și a început să se gândească la sine ca la un sclav legitim. A început să considere Femininitatea sa ca sensul existenței sale, a început să dea și să dea și să dea fără să ceară ceva în schimb.

Unele Femei au ajuns să fie chemate după nume noi: Servitute, Sclav, Obiect, Isterie, Prostie, Slăbiciune, Inferioritate, Imbecilitate, Fragilitate.

Tatăl-Mama *Indwiloq* credea că Om cu siguranță nu se putea abate mai departe de atât, dar *Indwiloq* greșea, Om era determinat să se distanțeze cât de mult posibil de Părintele său. Om a continuat să crească și să se extindă, cucerind și reprimând, dezbătând, certând, luptând, violând și distrugând secol după secol. În cele din urmă, nu a mai avut unde să meargă, nu mai era spațiu unde umanitatea să se dezvolte.

Așa a fost că Om a intrat în Epoca Egoismului Global și a Ignoranței și Opresiunii.

În această epocă, Om se îndepărtase atât de tare de Părintele său încât Om aproape uitase complet de *Indwiloq*. Obligat și determinat să continue să se reproducă și să se extindă și să cucerească, Om a renunțat să se mai uite spre exterior și a început să se uite în sus. Bărbat și Femeie au început să construiască turnuri enorme, obeliscuri ascuțite din metal care străpungeau cerurile lui *Indwiloq*. Bărbat și Femeie munceau și trăiau în aceste clădiri și își încadrau împrejurimile cu străzi și ziduri și agenți de control.

În această perioadă, Om, de asemenea, și-a mărit efortul în a dezgropa sângele metalic al Părintelui său, în a tăia firele de păr ale mamei-tatălui său, în a crea ferme și pășuni acolo unde înainte nu erau. Om își consuma și frații și surorile, plantele și animalele, cu o lăcomie neînfricată, și Om nu mai înapoia nimic, așa că puțini din Frații și Surorile sale au mai rămas.

Aroganța lui Bărbat și Femeie din această eră a fost nefondată și neîntrecută. În acest timp, Om a început să se gândească că ale sale cunoștințe și înțelepciune erau cu mult mai mari decât cunoștințele și înțelepciunea lui *Indwiloq*, cu mult mai mari decât cunoștințele și înțelepciunea Totului, Spiritul-Întregii-Vieți. Cu această aroganță și prostie, Bărbat și Femeie au creat și construit cantități infinite de lucruri fără rost, crezând că aceste lucruri care plutesc și zboară le vor face viața mai ușoară. Cu această industrie care cerea să facă așa de multe lucruri fără rost, Om scuipa, de asemenea, otrăvă, toxine și deșeuri care făcea rău Vieții pe care o atingea.

Astfel, în această Eră, *Indwiloq* nu era numai lipsit de apărare și depresiv din cauza trădării comise de copilul său Om, dar acest Părinte-Planetă era de asemenea bolnav și rănit din cauză că era otrăvit și atacat de același copil capricios. În lacrimi surde și imperceptabile și lamentație, planeta *Indwiloq* s-a îmbolnăvit și a început să moară încet. Împreună cu mama-tata, toate creaturile vii de pe planetă, incluzându-l și pe Om, au început să moară de asemenea. Toate acestea din cauza acțiunilor unui copil prostănac.

În timp ce *Indwiloq* putrezea și suferea în tristețe și bolnăviciune, Om a continuat să distrugă și să cucerească și să se extindă. Nu toți Oamenii au ales această cale, dar majoritatea au făcut asta. În acest moment din Epoca Egoismului Global și a Ignoranței și Opresiunii, foarte puține se știau despre motivul pentru care Om s-a schimbat. Majoritatea fraților și surorilor lui Om, plantele și animalele, s-au retras sau au bătute și ucise, astfel încât doar foarte puține au mai rămas ca să observe acțiunile lui Om.

Este cert, totuși, faptul că Om s-a schimbat în această epocă. Poate că Om a luat mult prea multe, fără a mai oferi înapoi ce a luat, într-un final rămânând fără ce să mai ia. Poate că Om a distrus prea mult, iar muribundul *Indwiloq* și menajeria lui de copii – frații și surorile lui Om – nu mai suportau acțiunile lui Om. Poate că Bărbat și Femeie au creat în sfârșit un obiect care ia ucis pe majoritatea dintre ei. Poate că Om a aruncat mult prea mult gunoi și mult prea multe otrăvuri., iar natura de care Om depindea, nu mai putea oferi ceea ce Om avea nevoie.

Sau poate că lucrurile s-au întâmplat altfel. Poate că Om s-a schimbat de bună voie. Poate că Om a distrus Puterea și Opresiunea, Națiunile și Regulile, Biserica și Preoții. Poate că Om s-a oprit din a se extinde și din a construi și cucerii. Poate că Om a început să-și amintească de cum erau lucrurile, și a decis să ducă o viață mai bună.

În ultimul rând, este posibil ca aceste lucruri să se fi întâmplat, Om fiind o creatură diversă și imprevizibilă. Oricare ar fi adevărul, Om a început, în cele din urmă, să-și amintească și să-și ia în considerare Părintele. În timp, m și-a cerut scuze pentru prostia lui, pentru aroganța și lăcomia sa,

pentru ieșirile sale distrugătoare și violente. Om și-a cerut scuze de la Indwiloq și Om și-a cerut scuze de la toți frații și toate surorile sale.

Om și-a cerut scuze de la Căprior, care a zburdat la loc, la partea lui Om. Om i-a spus că-i pare rău lui Elefant, care a trâmbițat la întoarcerea lui la al său frate. Om i-a vorbit lui Vultur, cerându-și scuze din adâncurile sale, iar Vultur a zburat la loc din retragerea sa. Om și-a cerut scuze lui Albină și Viespe, lui Urs, lui Crocodil, lui Girafă, lui Păianjen, și tuturor celorlalte animale și plante care existau. Apoi Om și-a permis o perioadă lungă de vreme, timp în care și-a cerut scuze sincere și înlăcrimate tuturor fraților și surorilor care nu mai populau pământul Indwiloq, din cauza acțiunilor lui Om.

În cele din urmă, Om a purtat multe conversații cu al său Tată-Mamă, Indwiloq. Om și-a cerut scuze de multe ori, și a învățat, încă o dată, să asculte de cunoștințele și înțelepciunea Părintelui său. Om a rezolvat toate relele pe care le făcuse de-a lungul anilor încet dar statornic, și a început să-și amintească cum să trăiască precum trăiesc înainte. Om și-a îmbrățișat Părintele și și-a îmbrățișat Frații și Surorile.

Om a devenit din nou Om, și nu mai era Rege, Împărat, Lege, Scriptură, Dumnezeu, Preot, Moralitate, Tortură, Armată, Bătălie, Război, Cucerire, Sacrificiu, Datorie, Progres, Națiune, Stat, Guvern, Economie, Bani, Bogăție.

Femeia ea devenit din nou Femeie, și nu mai era Servitute, Sclavă, Obiect, Isterie, Prostească, Slăbiciune, Inferioritate, Imbecilitate, Fragilă.

Bărbat și Femeie au devenit încă o dată unul și același, și nu se mai vedeau pe sine drept Bărbat și Femeie, ci doar drept Om. Iar Om a devenit încă o dată una cu al său Părinte, cu ai lui Frați și Surori.

Indwiloq continua să plângă, dar erau lacrimi de bucurie, nu de tristețe. Planeta-Părinte a oftat ușurat, care s-a simțit timp de o mie de ani, și o senzație de căldură și fericire a radiat dinăuntrul său. Indwiloq le-a urat bun venit copilului său contrariat, și a radiat la revenirea lui Om.

În timp, planeta Indwiloq și-a revenit, iar Om a învățat să nu se mai abată niciodată de la calea cunoștințelor și a înțelepciunii. Om a jurat să nu-și uite niciodată greșelile, și și-a spus că va spune povestea prostiei și aroganței și a caracterului său distrugător, astfel ca toate generațiile viitoare de Om și Non-om să-și amintească cum să nu trăiască. Om a creat, de asemenea, melodii noi și frumoase pentru a glorifica Părintele și Dătătorul de Viață. Toate generațiile de Om au învățat aceste melodii pentru aș-i aminti de unde au venit și unde se vor întoarce.

În timp, până și planetele trebuie să moară, dar acest moment era îndepărtat, foarte îndepărtat pentru planeta Indwiloq. Pentru restul zilelor sale, atâta vreme cât ciclul vieții a continuat, Indwiloq, care este Tatăl-Mama vieții așa cum o știm noi, a trăit în armonie și fericire împreună cu toții copiii săi, chiar și cu tulburatul copil pe nume Om.

Biblioteca Anarhistă

Rowan Tree Walking Wolf
Indwiloq
o fabulă eco-anarhistă
2009

Preluat la 15.12.2022 de la
<https://centruldecultura.wordpress.com/2012/07/04/indwiloq-o-fabula-eco-anarhista-rowan-tree-walking>

ro.theanarchistlibrary.org